Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40033
Copyright: Melk, Benediktinerstift

cū ty dubū non sit qui intrepidaret sacmenti effusio cur no ppter eande ratē
et maiorem ad evitandū periculū erroris et irreuencie que pnt sanctis gemere
potuerūt usum fr̄e speciē tollere in corone pti laicalib et sicut in omnib casibus
suptactis coicanti ut celebrāti et consuetis ecie sacmentū no est salutare
nec utile / sic coicare ut celebrare si noxiū / sed nec recipiendū q̄ suetis ecie
spē sub vtq; ē utile nec salutare si noxiū et damnosum

Hic et si ntē no sit ppterea q̄ ppria dra sūt methodo ne aliqs de pōtice ipsi
magri Joh. de Rocharā remaneat i discussum videat ea quibus ybāe conat
q̄ maior sit utilitas in corone sub duplici spē quā sub una et p̄o induxit id Jo. vi
Qui manducat meā carnē et bibit meū sanguē h̄t vitā eēnam / et q̄ manducat ut in
me manet et ego in illo / et illud qui manducat hunc panē vivet in ty
De istis aut auctibus et eorū vero intellectu iam dictū est / sup. vbi pene tō id c.
cū declaratū de glo. ordinaie discussum ē et inserti et ideo id hic habeant
p repetitis Sed adhuc aliqd dicam circa istū passum Cota siquidē utilis q̄ ex ist
auctibus trahit ē hic vita eēnam Nam i xo manē et xus i se manētes hic
put ho ē ut hēamus hic vita spiualem p gratiam et hic ut ad vita eēna pueniā
mus p gloriam / nūc q̄ ecia auctus satisfaciat pro duabus cū in ea dicit qui ma
ducat hunc panē vivet in ty iam enim hic vivet vita spiuali p gratiā et ad
vita puenient eēnam p gloriam Hec nam vltia p supposito prima ideo glo ibi dicit
Non ty in pnti p unitē si et in futuro in gloria / et ne forsan impia temeritas
dicat / hec est vna auctas ille sunt duē / adunitamus ipsi et alteri iam enim sup.
dixerat / si quis manducauit ex ho pane vivet in eternū / et panis quē ego dabo
caro mea ē p mundi vita / unitamus et ecia / cū dixisset / qui manducat meā
carne et bibit meū sanguē i me manet et ego in illo / statim subdit / et q̄ ma
ducat me et ipse vivet ppter me / Dicit q̄ xianus qui xus in sacro sub spē pa
nis digne manducat / vita dni ppter te q̄ manducant te Et ideo cū dicit Hy
de lyra put ipse allegat Rocharā ostendit huius sacri utilitas adutendū ē q̄ no
distinguit an sub vna tū spē vel duabus si dicit simpliciter huius sacri / Ipse aut
Nicolaus de lyra sicut sup. tactū est q̄ suetis ecie laudat et applaudit simpliciter / et Bor
tum eū dicit in nullo alludit allegati / unio facit q̄ ipsum videt / Dicit enim q̄ sac
metalis manducato prestat utilitates inter alias / ipsum vivere sacri auget in nobis de
bo de hac utilitate sacri meditandam q̄ inter omnes / si q̄ magis utile sit sub duplici
spē quā sub una hoc ē de quo ipse et restat probandum quōm sup. dicta no pro
bant ut aptissime ē ostensum

Illud aut allegat ipse q̄d habetur de con. d. si nihil in sacrificio maius ea pē ipse no
merit i tanto q̄ historio allegati / q̄ de corone laicalis agitur no de sacrificio sac
dotū / qui sacrificant et coicant spē sub vtq;

Et omnis dnus magr. Jo. de Rocharā allegat quōd dicit bti Ambro. q̄ ē in glo. ordi. q̄
sup. epla prima ad cor xi. c. vbi dicit q̄ caro xi p salute corporis / sanguis vero
pro anima mea fundit et effusus ē sicut prefiguauit Moyses dicens Caro mea
pro corpore vito offertur sanguis vero p anima pro cuius solone adutendū ē sicut
supra dictū est q̄ illi sunt doctores antiqui pro sui ingenii elegantia figu
ris loquendis vsi sunt / et nisi sobrie intelligant puculose lectori deripiet se
frequenter Unde sicut ipse tho dicit pte 3. q. 83. arti. 5. ad 3. cū allegasset id dicit
bti Aug. / semel immolatus ē xus / et ty cotidie immolat in sacro p eius solōe dicit

Hic premitto ad evitandū

Valet enim ad utilitatem corporis et anime